

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobkyně: **L. G.**

státní příslušnost Arménská republika

t. č. bytem Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 269/5,
735 64 Havířov – Dolní Suchá

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě ze dne 27. 6. 2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2018, č. j. OAM-747/ZA-ZA11-ZA10-2017 ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyni nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
2. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 28. 6. 2018 napadla žalobkyně rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2018 č. j. OAM-747/ZA-ZA11-ZA10-2017, kterým bylo rozhodnuto o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje. Žalobkyně v odůvodnění žaloby uvedla, že správní orgán porušil ustanovení správního řádu, a to konkrétně § 3 a § 50 odst. 2, 3 a 4, neboť nezjistil dostatečně stav věci a nepřihlédl ke všemu, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Dále má za to, že žalovaný nedostatečně vyhodnotil její situaci, pokud jde o přiznání humanitárního azylu a nesprávně vyhodnotil i čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť jí v případě návratu hrozí nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestu. Poskytnutí humanitárního azylu odůvodnila svým zdravotním stavem se zdůrazněním, že méně kvalitní nebo nedostatečná zdravotní péče v zemi původu je důvodem poskytnutí mezinárodní ochrany s odkazem na případ P. proti Belgii. Dopad vyhoštění musí být porovnáním zdravotního stavu před vyhoštěním, a toho, jak by se vyvíjel po transferu do přijímacího státu. Žalovaný nesprávně vyhodnotil úroveň zdravotnictví v Arménii. Zdravotní stav je sice nyní stabilizovaný, avšak v nejbližší době jí byla navržena další operace, což svědčí o tom, že její zdravotní stav je velice nepředvídatelný a může se kdykoliv zhoršit. Navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 12. 7. 2018 vyslovil nesouhlas s obsahem žalobních námitek, neboť dle jeho názoru nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti tvrzené žalobkyní a přihlédl k nim. Shromáždil ke konkrétnímu případu žalobkyně adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu a své závěry postavil na aktuálních, transparentních a dohledatelných informacích. K otázce humanitárního azylu zdůraznil, že v rozhodnutí dostatečně rozvedl a zhodnotil všechny skutečnosti, přičemž jeho úvahy nejeví známky libovůle. Na základě velmi podrobně zhodnoceného zdravotního stavu žalobkyně dospěl k závěru, že popsání zdravotní potíže nedosahují svou závažností ani intenzitou důvody, pro něž by bylo možno humanitární azyl udělit. Navrhl žalobu zamítnout a vyslovil souhlas s rozhodnutím bez jednání.
4. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřijatelná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Se souhlasem účastníků soud rozhodl bez jednání.

5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně přicestovala letecky do Prahy dne 10. 1. 2017 na české vízum a následně dne 11. 1. 2017 odletěla do Německa, kde požádala o azyl, ale byla dne 11. 9. 2017 vrácena do České republiky. Trpí artritidou, typu juvenilní artrit, má problémy s kolenními klouby, potřebuje endoprotézu, jinak je zdravá. Důvodem žádosti je její zdravotní stav. V Arménii žije prarodiče, matka a sourozenci. Pracovala na obecním úřadě jako operátor počítačů. Z důvodu jejího zdravotního stavu se s ní rozvedl a manžel a ona se rozhodla, že se bude léčit v Německu. V r. 2014 v Arménii ji odoperovali koleno a na doporučení lékařů, že v Německu je lepší zdravotní péče, odjela do Německa. Arménští lékaři si netroufli jí udělat endoprotézu z důvodu rozkladu kostí. V Německu chodila k různým lékařům, a jeden převzal odpovědnost za operaci, termín operace byl stanoven na 20. 10. 2017. Dle zprávy lékaře MUDr. Z. G., nemocnice s poliklinikou Havířov, v den jeho vyšetření nic žalobkyni nebránilo návratu do vlasti. Uvažované a možné operační výkony se zcela určitě a běžně provádějí v Arménii. Dle nálezu MUDr. Ř., revmatologická ambulance, Ostrava ze dne 22. 2. 2018 se u pacientky jedná o autoimunitní zánětlivé onemocnění postihující klouby i jiné orgány, nyní v plánu TEP pravého kolene, takže v současné době návrat do vlasti pravděpodobně nebude možný. V pooperačním období je nutná RHB ev. lázeňská léčba, onemocnění vyžaduje prakt. celoživotní léčbu modifikujícími léky. Dle zprávy nemocnice s pol. v Havířově, rehabilitační oddělení ze dne 27. 3. 2018 žalobkyně byla odoperována (provedena TEP) dne 7. 3. 2018, pooperačně bez komplikací a rehabilitačním odd. hospitalizována od 14. 3. 2018 do 27. 3. 2018 a s nástupem do lázní Karviná dne 29. 3. 2018, dle zprávy lékaře ortopedického odd. Nemocnice s pol. v Karviné byla hospitalizována od 6. 3. do 14. 3. 2018, přičemž dne 7. 3. 2018 proveden výkon. Dle propouštěcí zprávy Lázní Darkov ze dne 26. 4. 2018 je stav stabilizován a celkově zlepšen, dále pravidelné cvičení dle instruktáže. Správní spis dále obsahuje informace vztahující se k současné situaci v Arménii, zejména se zaměřením na dostupnost zdravotní péče
6. V ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu jsou stanoveny důvody pro udělení azylu. Podle tohoto ustanovení se azyl udělí, bude-li zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatnění politických práv a svobod, nebo má-li odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Žalobkyně sama netvrdila žádné projevy ze strany státních orgánů či jiných organizací nebo soukromých osob, které by byly podřaditelné pod dané právní ustanovení.
7. Žalobkyně svou žalobu postavila především na neudělení humanitárního azylu. Dle § 14 zákona o azylu platí, že pokud v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodného zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů. Stěžejní žalobní námitkou je pak údajný komplikovaný zdravotní stav, zejména onemocnění revmatoidní artritidou, když žalobkyně ve správním řízení jako jediný důvod odjezdu z Arménie uvedla léčení v Německu.
8. Z dikce § 14 zákona o azylu vyplývá, že humanitární azyl lze žadateli udělit jen v případech hodných zvláštního zřetele. Tyto případy je nutno posuzovat individuálně a pečlivě hodnotit okolnosti jednotlivých žádostí. Důvody zvláštního zřetele hodné jsou představovány zcela výjimečnými situacemi v podobě zvlášť těžké nemoci, zdravotního postižení či příchodu z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou (srov.

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004 sp. zn. 2 Azs 8/2004). Na udělení humanitárního azylu není právní nárok a není na něj subjektivní právo. Udělení humanitárního azylu je tedy na úvaze ministerstva, jako správního orgánu, který o žádosti rozhoduje.

9. Vzhledem k tomu, že je udělení azylu z humanitárních důvodů vázáno na správní uvážení a žadatel na ně nemá právní nárok, je soud při přezkumu rozhodnutí správního orgánu oprávněn posuzovat pouze to, zda uvážení nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2005 č. j. 6 Azs 304/2004-43). S přihlédnutím ke shora uvedenému soud neshledal v postupu žalovaného žádné pochybení. Žalovaný v rámci správního řízení se podrobně zabýval i možností udělení humanitárního azylu, a to že neshledal důvod pro jeho udělení, nemůže být důvodem úvahy o nesprávném výkladu § 14 zákona o azylu. Soud nepřisvědčil tvrzení žalobkyně, že správní orgán nepřihlédl dostatečně odpovědně k jejímu zdravotnímu stavu, který vyžaduje odbornou lékařskou péči a tato je v zemi původu špatně dostupná. Správní orgán měl k dispozici několik lékařských nálezů, které svědčí o tom, že žalobkyni byla dne 7. 3. 2018 provedena TEP pravého kolenního kloubu s následnou rehabilitační a lázeňskou péčí s dobrým efektem. Dle zprávy z revmatologické ambulance z května 2018 se jeví jako vhodné kontrolní ortopedické vyšetření i se zaměřením na levé koleno.
10. Jak vyplývá ze zpráv o úrovni a dostupnosti zdravotní péče v Arménii soud nepopírá, že úroveň se může jevit jako nižší, nicméně event. skutečnost, že v zemi původu žalobkyně je zdravotnictví na nižší úrovni než v České republice, nemůže sama o sobě představovat důvod pro udělení humanitárního azylu, což opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č.j. 3 Azs 226/2005-68). Soud nepovažuje situaci žalobkyně za tak výjimečnou, která by přesahovala úvahu žalovaného správního orgánu o neudělení humanitárního azylu. Žalovaný se skutečně dostatečně zabýval otázkou zdravotního stavu ve vztahu k udělení humanitárního azylu a soud nemá pochybnosti o závěru o neudělení humanitárního azylu, neboť úvaha žalovaného logicky vyplynula z provedení dokazování a soud nemá pochybnosti o řádném procesním postupu.
11. Soud neshledal ani tvrzenou obavu jejího pronásledování či nelidského nebo ponižujícího zacházení v zemi původu, a tudíž naplnění čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobkyně se neléčí na jiné závažné onemocnění. Je jí diagnostikována pouze revmatoidní artritida, na kterou již byla v Arménii léčena. Soud nepochybuje o závažnosti onemocnění, nicméně nejedná se o onemocnění výjimečné, které je léčeno jen v některých zemích a které si vyžaduje natolik specializovanou léčbu, která je v zemi původu pro žalobkyni nedostupná. Soud neshledal podobnost mezi situací žalobkyně a uváděným případem A. proti Spojenému království, kde byla posuzována hrozba zhoršení zdravotního stavu paranoidního schizofrenika.
12. S přihlédnutím ke shora uvedenému soud neshledal v postupu žalovaného žádné pochybení. Žalobní námitku v podobě nedostatečného zjištění skutkového stavu (§ 3 a 50 správního řádu) soud neshledal důvodnou. Žalovaný v rámci správního řízení provedl podrobné dokazování. Rozhodnutí žalovaného pak vychází z těchto podkladů a z pohledu soudního přezkumu je jeho odůvodnění zcela dostatečné a přesvědčivé. Krajský soud tedy

dospěl k závěru, že žalovaný nevybočil při svém rozhodování z mezí a hledisek stanovených zákonem.

13. S ohledem na vše shora uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
14. Žalovaný, který měl ve věci plný procesní úspěch, neuplatnil právo na náhradu vzniklých nákladů, a proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20. září 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně